

İŞÇİ-KÖYLÜ

milli demokratik devrim mücadelesinde omuz omuza

YIL: 1 SAYI: 2 ONBEŞ GÜNDE BİR ÇIKAR 25 KURUŞ 24 TEMMUZ 1969

Fatsa'da, "Fındık Fiatları ve Demokratik Haklar,, Konusunda

KÖYLÜ AP. İKTİDARINA KARŞI MİTİNG YAPTI

BÜYÜK KÖYLÜ YIĞINI, DEVRİMCİ AYDINLARLA OMUZOMUZA YAPTIĞI MİTİNGTE, AMERİKAN EMPERYALİZMİNE, VURGUNCU TÜCCARA VE TEFECİYE KARŞI MİLLİ—DEMOKRATİK MÜCADELESİNİ YILMADAN SÜRDÜRECEĞİNE ANT İÇTİ

Binlerce Fatsa köylüsü miting alanında biraraya geldi. Genç üniversiteliler ve işçilerle elele verdi. Amerikan emperyalizmine, AP iktidarına ve tefecilere karşı haklı sesini yükseltti.

ÜNYE KÖYLÜLERİ'DE 24 TEMMUZ'DA MİTİNG YAPACAK

14 Temmuz Pazartesi günü saat 10.00 da fındık üreticisi köylüler, devrimci aydınlar ve öğretmenler, Fatsa'da, Cumhuriyet Alanında büyük bir miting yapmışlardır. Mitingten önce İsmet Duman, Yusuflu köyünden Ahmet Sesişen Fehmi Akar, Demirci köyünden Şükrü Güleç ve Nazım Dervişoğlu imzasiyla Miting Tertip Komitesinin miting çağrıları Fatsa köylerine dağıtılmış ve elden ele dolaşmıştır. Çağrıda, "Köylünün yetiştirdiği fındık, tefecileri ve faizcileri beslemektedir" denmekte, bunların sırtını Amerika'ya dayayarak köylüyü sömürdüğü belirtilmektedir.

Fatsa'nın köylerinde erken saatlerde miting alanına gelen fındık üreticisi köylüler, mücadelelerini ellerinde tuttukları pankartlara yazmışlardır. Özellikle aşağıdaki pankartlar dikkati çekmiştir : "Faizciye şapır şupur, Köylüye yarabbi şükür", 'Aç gözünü Gör Olonaı, Hakkın nerede Sor çalanı", "Eli yurda soktular, Birlik olup soydular, Bizi yoksul koydular", "Seçimde efendi-

Devamı Dördüncü Sayfa da

En heyecanlı konuşmaları köylüler yaptı. Haksızlıklara ve soygunlara karşı kararlı mücadelesini dile getirdiler. Yusuf'lu köyünden Ahmet Sesişen, mitingte böyle konuştu

DİNE SAYGILIYIZ YOBAZA DÜŞMAN

TARİHE bakınız : Nerede emperyalistler bir halkı boyunduruk altına almak istemişlerse, orada yabancı boyunduruğuna meydan okuyan yurtseverlere karşı gericileri kışkırtmışlardır. Nerede yabancının sömürdüğü bir ülke varsa ,orada yabancının ve işbirlişçilerinin maşası yobaz el üstünde tutulur. Çünkü yobazlar da, emperyalizm de halk cahil kalsın ister. İşçiler ve köylüler uyandıkları zaman sömürülerini devam ettiremiyeceklerini bilirler. Bu yüzden işçi ve köylü mücadelesine karşı yobazın astığı astık kestiği kestiktir.

Ama nerede millet yabancıyı toprağından kovmuşsa; nerede millet kendi toprağının efendisiyse, orada gericilerin borusu artık ötmez. Yobaz sindirilmiştir.

Milletin yüzü güldüğünde yobaz yas tutar. Millet ağladığında yobazın yüzü güler.

Amerikan, Fransız, İtalyan emperyalistlerinin ve onların maşaları Yunanlıların saldırısına uğradığı zaman, yobazlar bayram ediyordu. Başta halife - padişah Vahdettin haini, bütün işbirlikçilere, yobaz çığırtkanlarıyla birlikte düşmandan yanaydılar. Onlara göre Mustafa Kemal ve onun bayrağı altında toplanmış olan milliciler "Şeriat haini eşkiya takımı" idi. İngiliz uşağı padişah ve emrindeki yobazlar diyordu ki: "Mustafa Kemal ve onun savaş arkadaşlarının kanı helâldir. Katli vaciptir." Bu sahte müslümanlar Türkiye toprağını işgal etmiş olan gavurun koltuğu altına sığınmıştı. Saldırgan Yunan ordusu Anadolu içlerine doğru ilerledikçe yobaz takımı düşmana alkış tutuyordu. Ve bunlar milliciler hakkında "Efendimize baş kaldırmış olan din düşmanı eşkiya takımı" diye ulu orta konuşmaktan geri kalmadılar.

Üstelik yer yer isyanlar çıkararak Anadolu'da millî mukavemeti kırmak istiyorlardı. Ama milletini seven din adamları öyle yapmadılar. Yunan'lıların İZMİR'i işgalinden sonra, Manisa müftüsü halkı mukavemete çağırdı. Denizli müftüsü millî kurtuluş cephesine katıldı. Daha nice din adamı da Mustafa Kemal'in önderlik ettiği Millî Kurtuluş saflarında yer aldılar.

Sonunda yabanı saldırganı yurdumuzdan kovduk. Emperyalistlerle işbirliği yapan sermayedar zengin takımını sindirdik. Bunların ve ortakları ağaların öne sürdüğü yobazın elebaşıları İngiliz gemilerine binip kaçtı. Geri kalanlar da etkisiz hale getirildi.

Devamı Dördüncü Sayfa da

İşçilerin işgal Hareketi Jandarmayla Durduruldu

Alpagut linyit ocaklarında 34 gün devam eden işçi yönetimi süresince gençler işçi arkadaşlarının yanında

Ve, onüç işçi işinden atıldı

Çorum'da Özel İdare'ye bağlı Alpagut linyit işletmesinin bir süreden beri işçiler tarafından işgali ve yönetilmesi durumuna jandarma müdahale etmiştir.

34 günden beri işçiler kömürü kendi başlarına istihsal ediyorlar ve satışı kendileri yapıyorlardı. 16 Temmuz çarşamba günü saat 18. de Ankara'dan gönderilen bir jandarma birliği ocağa gelmiş, ocak ağızlarını, kuvvetler santralını, nizamiye ve telefon santralını işgal etmiştir. İşgalden sonra 5'i sendika yöneticisi olmak üzere 13 işçi ve 1 memur işten çıkarılmıştır.

13 arkadaşımın işten atılması işçiler arasında tepki yaratmıştır. İşçiler "İşten çıkarma kanunsuz ve usulsüzdür. Disiplin kurulu böyle bir karar vermemiştir. İşçiler, AP iktidarına karşı oldukları için işten atıldılar. Karar siyasi endişelerle alındı" demişlerdir.

Bilindiği gibi Alpagut linyit işletmesinde çalışan 950 işçi, yövmiyelerinin 73 gün ödenmemesi üzerine 13 haziranda ocakları işgal etmişlerdi İşçiler işgal hareketlerini şöyle anlatmışlardı : 73 gün ücretlerimiz ödenmedi. Grev yaptık ücretlerimiz gene verilmedi. Baktık çoluk çocuk aç, ocakları işgal edip çalışarak satıştan elde edilen gelirden ücretlerimizi almaktan başka çare bulamadık."

ERDEMİR İŞÇİLERİ ANT İÇTİLER :

«Haklarımızı alacağız»

Ereğli Demir Çelik İşletmeleriyle, Metal-İş sendikası arasında başlatılan toplu-iş sözleşmeleri devam ederken, 40 demir çelik işçisinin kurduğu "Uyarma ve Dayanışma komitesi" pazar günü Belediye açıkhava sinemasında bir toplantı yapmıştır. 500 işçinin katıldığı toplantı 4 saat sürmüş, sendikacılık ve işçi hakları konusunda konuşmalar yapılmıştır .

Komitenin amacı, Metal - İş sendikasının bazıpasif tutumlarının

Devamı Dördüncü Sayfa da

Devrimci Köylüler ve Öğrenciler Hapiste

İSTANBUL'DA, ANKARA'DA VE İZMİR'DE ÖĞRENCİLERİN, MALATYA'DA MANAVGAT'TA KÖYLÜLERİN YARGILANMASI DEVAM EDİYOR.

AP iktidarının gençler ve devrimci köylüler üzerindeki baskısı bütün şiddetiyle devam etmektedir. Halen Ankara, İstanbul ve İzmir'de hapiste bulunan yüzü aşkın gencin mahkemesi geciktirilmektedir. Ayrıca po-

Devamı Dördüncü Sayfa da

Köylülere Arka Çıktık Diye Savcılıkta ifademiz Alındı

Gazetemiz ve Aydınlık dergisi adına, hapisteki köylülere çektiğimiz dayanışma telgrafları yüzünden arkadaşlarımız hakkında soruşturma açıldı.

Malatya'da bağımsızlık ve toprak mücadelesi için bildiri yayınlayan ve bu yüzden hapse atılan köylülere dayanışma telgrafı çektikleri için İşçi - Köylü Gazetesi'nde çalışan arkadaşlarımız hakkın

Devamı Dördüncü Sayfa da

İŞÇİ - KÖYLÜ ilk sayısında 50 bin basıldı. Gazete işçilerin, köylülerin devrimci öğrencilerin dayanışmasıyla en uzak emekçi semtlerine kadar ulaştırıldı

Gazetemizi, İşçiler, Köylüler ve Gençler sattılar

İlk sayısı 50 bin basılan İşçi - Köylü kısa zamanda tükendi Köyden, kentten gazetemize mektuplar yağıyor.

Gazetemizin ilk sayısı 50.000 adet basıldı. Türkiye'de işçiler ve köylüler için çıkan bir gazete ilk defa bu sayıya ulaştı.

50.000 adet gazete bütün Türkiye'ye yayıldı. Sokaklara, fabrika duvarlarına, köy kahvelerine afişler, ilanlar asıldı. Gazete Avrupa'ya işçilerimize, ilerici aydınlarımıza gönderildi. İşçiler ve gençler büyük şehirlerde, fabrika önlerinde ve gecekondu semtlerinde gazetemizi sattılar. İlk gün yalnız İstanbul'da 6000 satıldı. Ertesi gün 5000 adet daha satıldı. Ankara'ya gönderilen 14.000 gazetenin hepsi iki günde tükendi.

Devamı Dördüncü Sayfa da

İktidarın eli, işçinin cebinde

Yurt dışındaki işçilerimizin pasaportlarının süresini uzatabilmeleri için kendilerinden 69 Mark harç alınacaktır.

Evvelce pasaportu tasdik ettirmek için işçilerden para alınmazdı. Ama AP iktidarının geçenlerde çıkardığı bir kanunla bundan sonra işçilerden tasdik için 210 lira vergi alınacaktır. Zaten yurt dışına çıkmak için, işçilerden 350 lira vergi alınıyordu.

Bakanlar Kurulunun bu kararını duyan yurt dışındaki işçilerimiz, tepki göstermişlerdir. Almanya'da İngiltere'de ve İsveç'te işçilerimiz, mitingler ve protesto yürüyüşleri yapmışlardır.

Yapı işçilerinin grevi patronu dize getirdi

Kasımpaşa'da Belediyeye ait bir inşaatta çalışan 85 işçi, üç aylık ücretlerini alamadıkları için belediye sarayı önünde oturma grevi tertiplemişlerdir.

Yapı - İşçileri Genel Başkanı İsmet Demir'in yönettiği harekete devrimci öğrenciler de katılmışlardır.

Yapı-İşçileri Sendikasına başvuran 85 işçi, üç aylık ücretlerinin ödenmemesi karşısında, demokratik haklarını kullanarak greken her türlü direnme yollarına başvurarak mücadelelerine devam edeceklerini açıklamışlardır. Ertesi günü belediye sarayı önünde toplanan işçiler, bir basın toplantısı düzenlemişlerdir. Basın toplantısında konuşan işçiler, müteahhit tarafından gasbedilen ücretleri ödenmediği takdirde, demokratik haklarını sonuna kadar kullanarak direnmelerini sürdüreceklerini bir kere daha açıklamışlardır.

İşçilerin haklı direnmeleri karşısında, müteahhit, işçilerin gaspedilen haklarından doğan bütün alacaklarını vermek zorunda bırakılmıştır.

"İlim Çin'de olsa gidip bulunuz" Hz. Muhammed

Köylünün demokratik mücadelesi ve toprak reformu

ANAYASA — Madde : 37. Devlet, toprağın verimli olarak işletilmesini gerçekleştirmek ve topraksız olan veya toprağı bulunmayan çiftçiye toprak sağlamak amaçları ile gereken tedbirleri alır. Kanun, bu amaçlarla değişik tarım bölgelerinde ve çeşitlere göre toprağın genişliğini gösterebilir. Devlet, çiftçinin işletme araçlarına sahip olmasını kolaylaştırır. Toprak dağıtımı, ormanların küçültülmesi veya diğer toprak servetlerinin azalması sonucunu doğuramaz.

Türkiye'nin her yanında topraksız, az topraklı ve orta halli köylüler ağalık düzenine karşı direniyorlar. Topraksızlık yüzünden ağa topraklarını işgal ediyorlar. Ağaların kendilerinden ucuza kapattığı toprakları geri alıyorlar. İktidarın baskılarına karşı göğüs geriyorlar. Hapse girmek, dipçiklenmek bahasına işgal ettikleri toprakları terketmiyorlar. Küçük üretici köylüler, kendilerini soyan ağa - tefeci - soyguncu tüccar - emperyalizm ortaklığına karşı örgütleniyorlar, sendikalar kuruyorlar, mitingler yapıyorlar. Ağalık düzeninin her türlü zulmüne karşı çıkıyorlar. Amerikan emperyalizmine karşı şehirlerde işçilerin ve yurtseverlerin yaptıkları hareketlere köylerden de ses geliyor.

Köylüler Türkiye'de gittikçe genişleyen bir demokratik mücadele veriyorlar. Bu mücadelenin taleplerini haykırıyorlar. Toprak reformu istiyorlar.

TOPRAK REFORMU

Demokratik mücadelenin ilk ve en önemli talebi ağalığın tasfiye edilmesi, buna karşılık köylünün toprağa kavuşturulması, yani toprak reformudur. Toprak reformu sayesindedir ki, köylüler ağanın yanında kul olma durumundan kurtulurlar, kendi topraklarını kendileri sürerler, ağaya muhtaç olmazlar, gerçekten hür vatandaşlar olurlar. Toprak reformu sayesindedir ki, ortakçılık, yarıcılık gibi düzenler kalkar, köylü ürettiği ürünün bütününe sahip olur. Toprak reformu sayesindedir ki, ağalık düzeninin yerini daha ileri bir düzen alır. Yine böylece tefeciliğin tasfiye edilmesi yolunda önemli adımlar atılır, devletin yardımlarıyla köylü, makina, traktör gibi âletlere kavuşur, gübreleme ve daha başka yollarla toprağın verimi iyice arttırılır, millî sanayie ham madde sağlanır, ülkenin kalkınması yolunda ilk adım atılmış olur.

Bugün Türkiye'de yaşayan köylü ailelerinin yarısından çok fazlasının (yüzde 66) toprağı elli dönümden azdır. 800 bin kadar köylü ailesinin hiç toprağı yoktur. Türkiye'de 2500 dönümden fazla toprağa sahip olan aile sayısı 1455'dir. Öyle ağalar vardır ki, topraklarının hesabını bile bilmemektedirler. Bu ağalar .içinde insanların yaşadığı köyleri alıp satmaktadırlar. İşte toprak reformu bu haksız duruma son verecek ve bütün köylüleri üzerinde insanca yaşayabilecekleri topraklara kavuşturacaktır.

Demokratik mücadelenin ikinci talebi, yine toprak reformuna bağlı olarak tefeciliğin ortadan kaldırılması, küçük üreticinin ürününün değerini bulması ve devlet kredilerinin âdil dağıtımıdır. Bugün devlet kredileri tefecilere ve tüccarlara verilmekte, küçük soyguncu tüccarlar borç içindeki köylünün ürününü ucuza kapatmakta ve borç altında kalan köylü, insafsız tefecilerin eline düşmektedir. Köylülerin borçları gırtlaklarına çıkmaktadır. Herşeyleri ipoteklidir. Ödemişin köylerinde köylüler "Camilerimizden ve mezarlarımızdan başka herşeyimiz ipotekli" demişlerdi. Bu durum geçen gün daha da ağırlaşmakta ve üreticiler topraklarını satmak zorunda kalmaktadırlar. İşte bu yüzden köylülerin demokratik mücadelesinin hedeflerinden biri de ağalıkla birlikte tefeciliğin de tasfiye edilmesi ve soyguncu tüccarın köylüler üzerindeki baskısına son verilmesidir. Çünkü borçlanan köylü tefeciye, tüccara bağımlı duruma gelmektedir.

İşçilerin, köylülerin ve bütün millî sınıfların ortak iktidarını sağlayacak olan millî demokratik devrim gerçekleştiği zaman, toprak reformunun yanında bütün üretici köylülerin tefeci tüccara olan borçları da iptal edilecektir. Çünkü bu borçlar köylünün alınterinin çalınmasıdır, yüksek faizlerle yapılmış bir hırsızlıktır. Bu borçların iptal edilmesiyle köylü baskılardan kurtulacak ve başı dik vatandaş olarak yaşayabilecektir.

Demokratik Türkiye'de herkes kanunlar önünde gerçekten eşit olacaktır. Hiç kimse jandarma, polis baskısına uğratılamayacaktır. Köylüler vatandaşlığın her türlü nimetlerinden faydalanabilecekler. Köyler ışığa, yola suya ve bütün tabiî ihtiyaçlara kavuşturulacaktır. Kimse inançlarından dolayı kınanmayacak, hangi mepheptеn olursa olsun herkes inançlarında hür olacaktır.

GÜN ZİLELİ

Harman kaldırıyor ama, yarısı ağaya gidecek !

Gaziantep'in Oğuzeli kazası köylüleri "Artık ağalar bu toprakları gaspedemezler" derken.

El mi yaman Bey mi yaman ?

Hepimizin gözü, gönlü aydın olsun. Olsun ki nasıl aydın.. Ne kadar sevinsek azdır. Çünkü, Türk işçisinin, köylüsünün de artık koca, güçlü bir gazetesi var. Hem de çıkar çıkmaz işçiler, köylüler tarafından kapışılan, dağdan düze, düzden yaylaya yayılan bir gazete.

Her gün yüzlerce işçi, köylü, aydın kardeşimiz köyden kentden mektuplar yağdırıyorlar. Tomar tomar, el emeği, alın teri kokan sıcacık, yiğit mektuplar bereketli Nisan yağmuru gibi yağıyor. Neler yazmıyorlar ki. Elinize sağlık diyorlar, hayırlı, uğurlu, uzun ömürlü olsun diyorlar. Mademki bu bizim gazetemiz, bundan böyle elimiz kalem tuttukça bizde gazetemize yazılar yazacağız diyorlar. Böyle mektuplar halkını seven, halkının içinden gelen, işçisinin köylüsünün kurtuluşu için çalışan bizleri sevindirmez mi? Elbette sevindirir. Çünkü şunun şurasını iyice belliyelim ki, bu memleketin dertleri ancak bu memleketin işçisi, köylüsü uyandığı, Anayasamızdaki haklarını aradığı, yolsuzlukların hesabını sorduğu gün deva bulacak. Gerisi boş lâf.

Yalnız bu arada, bizim sevincimizi çekemiyenler de var. Bunlar İşçi - Köylü gazetesinin çıkışına hiç de memnun olmayanlar. Yayılmasını istemiyenler. Peki kimdir bunlar, zorları nedir? Cevap şu : Bunlar işçilerin, köylülerin uyanmasından korkanlar. İşçiyi, köylüyü uyutup uyutup sırtından geçinenler. "İşçiler, köylüler iyiyi, doğruyu olup biteni bir güzel kavrarlarsa halimiz duman olur, eski soygunumuzu, vurgunumuzu sürdüremeyiz" diyenler bunlar. Sağa sola emirler yağdırıyorlar "Aman bu gazeteyi iyi kollayın, hiç bir yere girmesin." diye ısmarlıyorlar. Gidinin kalleşleri..

Açık saçık karı kız resimleri ile dolu gazeteler, dergiler, kitaplar çıkardın mı senden iyisi yok. Üstelik böyle gazete ve dergileri ilân vererek desteklerler. Cinayetti, aşktı, güzellik yarışmasıydı diye saçma sapan, yararsız şeylerle gazeteni doldur. Arasıra hükümeti biraz öv, bak nasıl kalkınıyorsun. Cüzdanın nasıl şişiyor. Evin bir mi beş olur. Az zamanda ün sahibi, efendilerinin masalarında yer sahibi olur, kimin arabasına bindiysen onun düdüğünü çala çala Avrupalarda gününü gün edersin.

Bir başka çeşit gazetecilik daha var. Bu cinsten olanlar öbürlerinden daha

ALİ EMMİ DEDİ Kİ...

aşşağılık, daha üçkâğıtçı. Bunlar bakıyorlar ki, elin abtestsizi, sarhoşu, kumarbazı "benden dindar yok" diyip dindarları kandıra kandıra mebus oluyor, reis oluyor, bilmem ne azası oluyor.. Eh ben de bu işi kıvırıp fakirin fıkaranın sırtından bir güzel geçinirim" diyor. Dedikten sonra da alıyor kalemi eline, başlıor : "Din elden gidiyor." "Kızıllar vatanı satıyor" diye feryada. Bir de arada sırada zenginleri dolaşıp "aman bize para verin, yoksa komünistler gelir." demeyi de unutmuyorlar. Bütün meseleleri fakir fıkara, saf müslüman vatandaşların paralarını çekmek. Paracıklar gelince de doğru kumarhaneye doğru meyhaneye. Ertesi gün gazeterini açar bakarsın ohooo, bizim üstadlar gene haramdan, günahtan, Hadisi Şeriflerden söz ediyorlar. Üstelik hem gazetelerinin hem de kendilerinin reklamını yapmak için sağda solda sözüm yabana dinî konferanslar veriyorlar. Ama yalancının mumu yatsıya kadar yanar, diye boşuna dememişler. İşte misalini geçe ngün gazeteleri açınca gördük. Polisin baskın yapıp, resim çektiği kumarhanelerden birinde baş köşede oturan kim? Bizim meşhur lafta dindar yazarımız Necip Fazıl Kısakürek. Ya daha resmi çıkmayanlar? Onlar dah ada beter. "Cihat var Cihat" diye yazılar döktürenlerden ayık gezmeyinleri mi ararsınız, tonla. İşte bunları destekliyenler işçinin, köylünün uyanmasından hak aramasınlar nefret ederler. Çünkü efendileri böyle ister. Bunların arkasında Aramco gibi Amerikan petrol kumpanyaları, Arabistan kralı gibi gavur uşakları vardır. Ve de Türkiye'nin kalkınmasını, demokrasinin yerleşmesini hiç ama hiç istemezler. Bütün aydınlara, Mustafa Kemali sevenlere de sonsuz hınçları vardır. İstanbuldaki Kanlı Pazar'ı yaptıran, Kayseride önce camileri bombalatıp sonra milleti öğretmenlere kışkırtanlar hep bunlardır.

O halde bu gibilerin İşçi Köylü gazetesi ile de uğraşacakları tabiidir. Çünkü İşçi - Köylü gazetesi işçiyi patron sömürüsünden, köylüyü ağa zulmünden kurtarmak için çıkıyor. Oysa bunlar daima ağadan ve patrondan yanadırlar.

Gün gelecek hepsinin ne mal olduklarıı daha bir iyi anlaşılacak. O zaman göreceğiz el mi yaman, bey mi yaman...

Kalın sağlıcakla...

KAZMALAR GENE ÇALIŞTI

Geçtiğimiz pazar günü 8 araba dolusu polisle Aktepe'ye gelen Belediye yıkım ekipleri 53 gecekondu daha yıktı. Açlıktan göçen çilekeş Anadolu'lular yıkımı gözyaşları içinde seyretti

asayiş berkemâl

hikaye•samım kocagöz
reji•senaryo•ahmet soner
kamera•celal ülken
oyuncular•erdal özyağcılar kemalettin urut

16 ADAM KAÇARKEN DÖNÜP ARKASINA BAKAR.

17

BEKÇİ ATEŞ ETMEKTEN VAZGEÇER. TABANCAYI KILIFINA SOKARAK KOŞMAĞA BAŞLAR.

ADAM DELİ GİBİ KAÇMAKTADIR. BEKÇİ'YLE ARASINDAKİ UZAKLIĞA SIK SIK DÖNÜP BAKAR.

18

19 DERE-TEPE DÜZ GİDİP DAĞ-BAYIR AŞARLAR. ADAM KAÇAR BEKÇİ KOVALAR.

20 BEKÇİ SANCILANIR. BU YÜZDEN YAVAŞLAR.

21 ADAM BİR TEPENİN ARDINDA KAYBOLUR.

22 KÜÇÜCÜK BİR KULÜBEYE DOĞRU KOŞAR.

23 TENEKEYİ KAPIDAN İÇERİ ATAR.

devamı gelecek sayıda

İŞÇİ-KÖYLÜ POSTASI

Gazetemizin bu köşesinde işçi ve köylü arkadaşların, yurtsever aydın ve gençlerin mektuplarını yayınlayacağız. Burası sizin kürsünüzdür. İşçi ve köylü meseleleri ile, Türkiye'nin millî kurtuluş davasıyla ilgili düşüncelerinizi, bildiklerinizi, duyduklarınızı yazın. Haksızlıkları, zorbalıkları, dertlerinizi, çevrenizdeki hareket ve olayları İşçi - Köylü postasına bildirin. Gazetemizin beğenmediğiniz yanlarını eleştirin. Eksiğini gediğini gösterin.

İşçi - Köylü postası, işçi ve köylülerin ağzı, dilidir. Okuyucularımız düşüncelerini bu köşede serbestçe yazacaklar, seslerini bütün Türkiye'ye duyuracaklardır. Mektuplarınızı bekliyoruz. Adresimiz : İşçi - Köylü Gazetesi, Bâbıâli cad. No. : 29 Kat : 2 Cağaloğlu — İstanbul.

MALATYA HAPİSHANESİNDEN

Gazetemize bazı saldırıların yapıldığını duyduk. Bazı yerlerde toplatıldığını öğrendik. Elbette kolay değil, doğru yolda ve yiğitçe savaşmak. Hakim sınıfların, aslında kendi diktatörlüklerinden başka birşey olmayan, yutturmacalar yerine gerçek halk demokrasisini kurmak için uğraşmak ve kitlelerin bilinçsiz çıkışlarını bilinçli eyleme dönüştürmek.

Karşı devrimciler, elbetteki bu denli taarruzlara girişeceklerdir. Ama bu neyi halledecektir ? On milyonu işsizlikten, yüzbinleri Almanya'lardan, milyonları açlıktan kurtaracak mıdır ?

HACI TONAK
MALATYA Cezaevi

ALMANYA'DAN YAZIYORUM

Mademki efendisi bu memleketin hakiki üretici olan köylüsü işçisidir, o halde oy peşinde koşan politikacıların bir pof pofu olmaktan bu sözü kurtarıp harekete geçmemiz zorunlu değil midir ?

Ağası mütegallibesi komprodoru binmişsiniz sırtımıza ne katıyorsunuz yaşantımıza ?

Neden milyonlarca işsiz vardır Anadolu'da ?

Neden tek öküzünüde satıp çıkmak ister köylü yurt dışına ?

Beklemiyor mu bir milyon gitmek için yabana ?

Anadolu'nun uyanışını durdurmaya kimsenin gücü yetmeyecektir. Gerçekler artık gizlenemeyecek duruma gelmiştir. Tütün üreticileri, pamuk işçileri, ırgatlar, marabacılar, kent emekçileri haklı yaşama mücadelelerini vermeğe başlamışlardır.

Yanlarında halktan yana aydınların, gençliğin, tüm Atatürk'çü devrimci güçlerin bulunmasının bu oluşumu daha hızlandıracağına inancımız tamdır.

CELAL SAYAR İŞÇİ
B. ALMANYA

YAŞASIN İŞÇİ - KÖYLÜ GAZETESİ

Şimdiye kadar hep bizden olmayan gazeteleri okuyorduk. Artık kendi gazetemizi okuyacağız. Bizi, bizden başkasına kurtarsın diye yalvarmayacağız. Gerçek EMEK hakkımızı kendimiz alacağız.

Yaşasın Tam Bağımsız Gerçekten Demokratik Türkiye.

Yaşasın İşçi - Köylü Gazetesi.

KEMAL SIVACI
AKHİSAR

BEN TOPRAKSIZ KÖYLÜ MUSTAFA KARGILI

Ben Kâzım Karabekir halkından topraksız köylü Mustafa Kargılı. Ben burdaki durumu çok yazdım. Serbest kürsüye yazdım çıkmadı. Arkadaşların getirdiği İşçi - Köylü gazetesini okudum. Arkadaşlar yaz dediler. Ben de Kâzımkarabekir'de olan biten herşeyi size anlatacağım.

Köyün 53 bin dönüm toprağı hazine arazisi. Bu arazileri 10 kişi 30 senedir ekip biçiyorlar. Tarım Bakanı Bahri Dağdaş'a topraksızlar olarak vardık. Dilekçemizi masanın gözüne koyup - Yaparız kolay, siz köyünüze dönün - dedi. Bizi atlatıp dilekçemizi hasır altı etti. Geçen sene biz KAZIMKARABEKİR halkından topraksızlardan 65 kişi Ankara'ya gittik. Faruk Sükân'a çıktık. Acele etmeyin, hazine arazilerini tevzi gönderip dağıttıracağım, dedi. Beni topraklı sanıp - yüzde kar hakkı çıkar ağacığım, topraklarınız elinizden gitmeyecek, meclise önerge vereceğiz - dedi. Ben dikildim karşısına. Ben dedim, topraksızım, bir karış toprağım yok. Toprağım yok ki, elimizden alasınız. Bu çıkaracağınız kanun biz topraksızları ezecek bir kanun dedim. Bakan şaşkına döndü. Bizden sonra ağalar 10, 20, 30 dönüm toprağı olanları toplayıp Ankara'ya gitti. Ve az topraklı köylüleri sizin toprağınız elinizden alınacak diye kandırdı. İki yüz kişiyi toplayıp gitti. Ve Bakana köyde ekseriyet bizde, sizin partinizdeniz, biz onlardan çoğuz dediler. Sonra tevzi memurları geldi geçen sene. Ağalar tevzi memurlarını taşladılar. Topraksız arkadaşlar dikildiler ağaların karşısına. Topraksızlar, kadın çoluk çocuk karşı çıktılar ağalara. Kadınlar öne geçip vurun öldürün bizi dediler. Çok döğüşler oldu. Faruk Sükan bir taraftan tevzi gönderiyor diğer taraftan ağalara sokmayın köye diyor, vurun, kırın, taşlayın, mani olun diyor. İki defa bu yüzden hapsoldum. Sonuna kadar direneceğiz.

Sağ olsunlar arkadaşlar bizim için uğraşıyorlar. Sizlere çok güveniyoruz. Ağalar hâlâ toprakları ekip biçiyorlar. Biz ise amelelik yapıyoruz, odunculuk yapıyoruz. Ağalar bize iş vermiyor. Elbet bir gün bu ağalığın sonu gelecek. Bütün topraksızlar olarak aç sefil topraksız inlemekteyiz. Bizim de hakkımız olan bu toprakları, Anayasa'nın dağıtılmasını emrettiği bu toprakları istiyoruz. Bunun için sonuna kadar mücadele edeceğiz. Derdimiz büyük, çok büyük. Yaşasın bizim hakkımız için çalışanlar. Varolsunlar, sağolsunlar...

Mustafa KARGILI
Kâzımkarabekir - Karaman

Toplum polisinden mektup

Gazeteci büyüklerime saygılarımla sunuyorum.

Bu mektubumu benim durumumda olan bütün kardeşlerim okusunlar. Durumlarını, yeniden gözden geçirip, anlasınlar. Önce neden Toplum Polisi olduğumu ve neden bu mektubu yazdığımı anlatacağım. Ben Orta Anadolu'dan bir köylü çocuğuyum. Lisenin ikinci sınıfına kadar okuyabilmenin ezikliğini duyarak, ailemi geçindirmek amacı ile iş peşine düştüm. Kaderin ve vücut yapımın etkisi ile bu mesleğe girdim. Ama karşılaştığım olaylar bana bu mektubu yazmak için tesir etti.

Biz Toplum Polisleri, aslında halkı korumak amacı ile kurulmadık mı? Ama neden bu durumdayız. Neden halk bize sempati yerine, antipati duyuyor. Neden mi? 19 Mayıs 1969 tarihinde gençler bir miting yaptı. Nöbetçi birlik bizdik. 2 otobüs ile gittik. Gençler Tandoğan Meydanı yolundan Kızılaya yürüdüler. Sayıları 500 kadardı ve ben onların sözlerini kalbimde duydum, dediler ki — Bağımsız Türkiye — Köylülere Toprak — Ama az sonra emirle yürüdük. Bir kısmı kaçarken, büyük bir gurup bize karşı koydu. Topladığımız gençleri arabalara aldık, sayıları 30 kadardı. Otobüsler yanları açık olduğundan bazı arkadaşlar - ki bunlara arkadaş demeğe utanırım. Gençlere dediler ki : — Size karakolda bak ne yaparız, bak bu coplara - dediler. Gençler sessiz duruyordu.

İşte benim asıl utancım karakolda oldu. Bu gençler suçlu mu? O zaman cezasını mahkeme vermez mi? Biz hâkimmiyiz ki. Ama onlara yapılan işkenceleri size anlatamam. Bu gençler, kötü şey mi dedi. Bağımsız Türkiyeyi kim istemez. Ben bu gençlere cop vuramam, vuramam. Bu 19 Mayısta böyle oldu, ilk o zaman gördüm eziyetini gençlerin. Ama onlar gene de susmadılar ve cop, tekme altında daha sakalı bile tüymemiş, bitmemiş bir genç kendine vuran polise aynen dedi ki : Siz de halk çocuğusunuz, bize vurmayın. Ama vursanız da yaşasın köylüler ve işçiler diyerek bağırdı. Hep gençler bağırdı : Yaşasın köylü ve işçiler ve yaşasın Türkiye, dediler. Ben bu gençlere vurursam ellerim kırılsın Türk milleti...

Şimdi bu mektubu yazmamın sebebi ne, onu anlatayım. Nöbetim olmadığı için ailemle Gençlik Parkını gezmeye gittim. Gece saat 10 da bazı gençler ellerinde gazete ile geldiler. Gazetenin ismi de İŞÇİ - KÖYLÜ gazetesi idi. Sivil olduğum için aldım bir tane ve akşamına kadar okudum. Bu mektubu onun için yazıyorum ki, benim köylü olan anam ve babam okursa köy yerinde bizden dolayı utanmasınlar. Herkes okusun. Ben gençlere cop vurmadım, birçok arkadaşım da vurmadı. Ben de kalbim ile gençleri desteklerim, ben de milliyetçiyim. Bizi gençler ile karşı karşıya getirenler utansın. Bağımsız Türkiye istemek suç mu..,

Ey aynı çatı altında bulunduğum ve çoğu benim gibi düşünen toplum polisleri kardeşlerim de, sizler ile bunları konuşup dertleşemeyiz.

Hayatımda az ağlamışımdır. Bir kere gözümden akan yaşı unutamam. Gençler haziran ayında Kızılaydan geldiler, binlerce genç vardı. Bizde Meclise giden yolu kestik. Önümüze gelince bize, katiller diye bağırdılar. O anda utancımdan yaş akıttım gözümden, eğer ben de okusa idim fakir bir köylünün evlâdı olmasa idim, onlar gibi üniversite talebesi olurdum. O gençler de duvarına fakültenin şunu yazdılardı : — Köylü ve işçilerin çocukları üniversitede okusun — Yani gençler benim gibi fakir çocukları okusunlar diye boykotlar yapıyorlar. Ben nasıl bu gençlere düşman olur ve cop vururum.

Ben de gençler ile beraber bir toplum polisi olarak aynı heyecan ve güvenle diyorum ki, bir köylü ailenin çocuğu olarak ben de sizleri kalpden destekler ve hepinize uğrunda hapisleri, işkence ve eziyetten korkmadan köylüler ve işçiler için çalıştığınız için başarılar dilerim.

O gür sesiniz, Ankara'yı ve Anadolu'yu çınlatan sesiniz kalbimde benim : Yaşasın işçi ve köylüler. Yaşasın BAĞIMSIZ TÜRKİYE... Sizler de yaşayın, bin yaşayın Gençler.

Bir Toplum Polisi Kardeşiniz.
Ankara
15. Temmuz. 1969

NOT : İsmimi neden açıkça yazamadığımı siz bilirsiniz. İsterseniz bir de Sükan'a sorun bunun sebebini.. Bir de eğer yazıda bir suç varsa yayınlamayın benim yüzümden dert almayın veya suç olan kısmını çıkarıp öyle basın gazeteye. Herkes okusun.

MERT DAYANIR NAMERT KAÇAR

KARAYILAN

1888 de Antep'in Pazarcık'ına bağlı Besni kazasının Kürt Elif Köyünde Rişvan oymağından Kabalar aşiretinin reisi Mamo'nin karısı Ayşe bir erkek çocuk dünyaya getirdi. Adını Mehmet koydular.

Mehmet 16 yaşındayken, Ermeni çetelerinin yaptığı bir baskında babası aldığı bir yaradan ölünce, aşiretin reisi oldu. Bir ara köy hocalığı yapan Molla Mehmet zekiliği, yiğitliği, doğruluğu ile kendini kısa zamanda sevdirdi.

Bu aralar, 1. Dünya Harbi başladı. Savaşa katılan Mehmet gösterdiği yararlıklardan ötürü çavuşluğa yükseldi. Erzurum'da Ruslar'la çarpışırken vuruldu ve Malatya'da hastaneye yattı. Daha iyileşip çıkamadan harp bitti.

Ordu savaştan mağlûp çıkmış, memleket yer yer işgal edilmekte, devletin hiç bir yerde hükmü kalmamış... Böyle bir durumda köyüne dönen Çavuş Mehmet, Adıyaman - Besni - Pazarcık dolaylarında eşkiyalığın yayılmış olduğunu gördü. Bu arada Bozan Ağa adında ünlü bir eşkiya etrafa dehşet saçıyordu. Çavuş Mehmet bu adamların peşine düştü. Uzun süren, çetin bir uğraştan sonra Bozan Ağayı pusuya düşürdü ve halkı bir beladan kurtardı. Mehmetin baba tarafı Karayılan diye bilinirdi. Çavuş Mehmet gösterdiği kahramanlıklardan dolayı bu ismi aldı ve adı her tarafta KARAYILAN olarak anılmaya başladı.

Daha sonraları Antep'te "Heyeti Merkeziye" adı altında düşmana karşı kurulan Kuvvay-ı Milliye saflarında yer aldı. Topladığı paralarla silâh alıp adamlarını donattı. 1919 da aralık ayında Kuvvay-ı Milliye müfrezesini kurdu. Bu güçlü müfreze ile Antep - Kilis arasında Fransızlara göz açtırmadı.

Bir keresinde Antep'den Maraş'a gitmekte olan çok büyük bir Fransız cephane nakliye koluna yaman bir baskın verdi. 4 - 5 saat içinde 50 esir aldı, 100 katır ve at, 2 yeğnik makinalı tüfek, 1 ağır makinalı, 160 piyade tüfeği, 20 sandık cephane, 100 bomba ele geçirdi.

Daha sonra Dülük ve Sam Köyleri dolaylarında bir Kel Ahmet çetesi türedi. Millî harekete zarar veren bu şakiyi yakalama işi Karayılana verildi. Dülük köyüne çok ustaca bir baskın verip, Kel Ahmet'i yakaladı ve halkın huzurunda yaptığı bir mahkemeden sonra idam etti. Karayılan böylece Kuvva-i Milliyeci müfrezelerden başkasının Anadolu'da barınamayacağını gösterdi.

Karayılan adına destanlar yazılmış, namı yalnız güney bölgemizde değil, bütün Anadolu'ya yayılmış bir kahramandır.

Karayılanın destanını onun adına söylenmiş bir halk türküsüyle bitiriyoruz :

Karayılan der ki; Harbe oturak,
Kilis yollarından kelle getirek,
Nerde düşman varsa orda bitirek
Vurun ha yiğitler namus günüdür.

ADAM — Efendim! Bizim köylümüz tembeldir; ilerliyemiyor!

KALEMLE TELDEN

Aldı Sazı Aşık Derdi Derya...

Tarsus'tan Aşık Çırakman'a cevap

Sayın dostum âşık Hüseyin Çırakman, Üzülme yedi telli sazınla yedi nüfusu zor geçindirdiğini yazıyorsun. Biz emekçiler de zor geçiniyoruz. Yani senden farkımız yok.

Sayın dostum, bir de radyodan şikâyetçisin. Bu da normal. Ey dostum : Sende burjuva uşağı olabilirsen... Devrim senin benim neyime... Türkü söyle, sayın iktidara kul köle ol, olabilirsen? Fakir fukarayı uyutmaya çalış, uyutabilirsen. Bunları yapanlar her gün radyoda papağan gibi öttürüyorlar, seslerini dinliyoruz. Senin Âşık Mahzuni'nin ve daha nice halk ozanlarının da pilaklarını dinliyoruz. Üzülme, senin ve senin gibilerinin kıymeti de biz emekçilerin yanında çok kıymetli.

Bütün halkın ozanlarına selamlar.

Dostun Reşit Suna (Âşık Derdi Derya)

TARSUS

DEĞERLİ DOSTUM NE DİYOR ?

Pamuk tarlasına uğradı yolum
Tarla da ağanın çöl de ağanın
Kazma vura vura yoruldu kolum
Fabrika ağanın mal da ağanın

Fakir köylü bölük bölük geliyor
Tarlaya dizilmiş kazma vuruyor
Köşkünde ağalar sefa sürüyor
Koltuklar yumuşak bal da ağanın

Alırlar elliye, satarlar yüze
Fakir hasret kaldı bir metre beze
Durmadan zam gelir şekere gaza
Altını, akçası pul da ağanın

Aşık Derdi Derya çölde yanıyor
Ağalar pamuğa fiat kuruyor
Perişan fakirler yerde yatıyor
Taksilere binmiş yol da onların

KÂZIM KARABEKİR KÖYLÜLERİ TOPRAK KAVGASINDA KARARLI

Köylünün toprağa hasreti var Toprağın hasreti makinalar

Alabildiğine uzanıyor Karaman ovası. Geniş, bitek topraklar dağların eteklerine kadar uzanıyor. Sapsarı göz alabildiğine ekin. Ortalık yanıp kavruluyor sıcaktan. Açık kamyonun üzerinde tuğla yüklü. Kamyonla gidiyoruz. Üç kişiyiz. Seyyar satıcı Hayri, Öğretmen Fikret ve Hukuklu Orhan. Toprak kavgası var dediler Kâzımkarabekir'de. Düştük yola öğlen sıcağında. Seyyar satıcı Hayri türkü söylüyor, şiir söylüyor :

"Yok edin insanın insana kulluğunu.."
"Köylünün toprağa hasreti var,
Toprağın hasreti makinalar..."

Kâzımkarabekir büyücek bir nahiye. Parkı, dükkânları var. Parkın bir köşesine iliştik. İnce, uzun birisi geldi, yanımıza. Öğretmen Ömer Ali İnce. Sonra başkaları geldi. İsteğimizi anlattık. Karşıyı gösterdiler, oraya gidin dediler. Orası topraksızların kahvesi, Kahvenin önüne oturmuşlar. Selâmlaştık, oturduk. Çevrelediler etrafımızı, çay ısmarladılar. "Hizmet ne idi delikanlılar" diye sordular. Anlattık. "Burda toprak kavgası varmış" Toprak lafını duyan çevreleniyordu etrafımıza. "Var ya" dediler, "var ya".

— Kaç topraksız köylü var dayı ?

Ali Dayı — Oğlum bura halkı hep topraksız. Benim 20 dönüm toprağım var. Beş nüfus. Öte yanda 500 - 1000 dönüm toprağı olan var. Burada tam 800 topraksız var.

Abdullah Dayı — Ben söylüyüm yaz. 10 dönüm arazim var. Yetmiyor. Amelelik yapıyorum.

Herkes derdini anlatmak istiyordu. Bu sırada yanımıza sağlam yapılı bir köylü yaklaştı.

— Hoş geldiniz delikanlılar. Benim adım Mustafa Kargılı.

Getirdiğimiz İŞÇİ - KÖYLÜ gazetelerine baktı. Birini aldı, okumaya başladı.

Hayri — Bu sizin gazeteniz. Bu gazeteye her derdinizi yazabilirsiniz.

Mustafa Kargılı — Eyi, eyi. Acep yazarlar mı? Bizim derdimiz çok...

Gazeteleri alıp kahve halkına dağıtmaya başladı. Bu sırada gençten birisi yanaştı.

Ne yazıyorsunuz? Ne yapacaksınız yazıp? Ne var köyde? Herkes gül gibi geçinip gider. Siz huzuru bozuyorsunuz. Sonra tehlikeli olur, karışmam.

Ali Dayı — Gül gibi geçiniyormuşuz, şuna bak. Senin toprağın var. rahatsın keyfin alemin yerinde.

Kargılı — Sen karışma bu işlere. Ne yapabilirsiniz sanki. Ta umuğumuze kadar dolduk gari. Hadi git başımızdan.

Dertleşme sürdü gitti. Daha sonra tekrar ziyaret etmek vâadiyle köylülerden ayrıldık.

Ertesi gün köye tekrar geldik. Onları kahvede bulduk. Çay ısmarladılar. Yine topraktan, ağalardan konuşmaya başladık.

Seyyar satıcı Hayri — Dayı siz şimdi topraksızlar olarak birleşip, aranızda bir dayanışma kurarsanız o zaman ağaların çanına ot tıkarsınız.

— Doğru, doğru söylersin delikanlı.

Sonra Mustafa Kargılı.

— Gelin cocuklar biz Memedi bir görelim, dedi. Kahveden çıktık. bekçi Memed'i bahçelerin arasında bulduk. Omuzunda tüfek, çam yarması gibi bir adam.

Bekçi Memed — Hoş geldiniz, ne hizmet ?

Kargılı durumu anlattı

Bekçi Memed — He ya öyle. Şimdi köy iki yarı. Kahvemiz, camilerimiz ayrı. Elli üç bin dönüm hazine toprağı var burda. 10 - 15 ağa bu topraklara senelerdir sahip çıkar. Kimse necisin demez. Çok uğraştık çok.

Kargılı defteri alıp İŞÇİ - KÖYLÜ Gazetesine bir mektup yazmaya başladı.

Başka bir yetmişlik ihtiyar lâfa karıştı. İsmi Halûk Korkmaz.

Halûk Korkmaz — Köyümüzün evlâtları aç, sefil, topraksız.. Ağalar Bulgaristan'dan gelenlere dağıtılan toprakları da alarak topraklarını iyice genişlettiler. Hem bak bu ağaların yaptığı çok bize, evlât.. Ağa meselâ yirmi ton buğday satıyor. Topraksızın üzerine yazdırıyor. Fakire vergi yükleniyor tabii. Şimdi Osman Sak var burda topraksız. Hâlâ davalı. Kimin yazdırdığı belli değil. Böyle çok daha. Onunla bi konuşsanız, ama dağa gitti o. Derdimiz çok evlât çok.

— Dayı hep bir olacağız. Topraksızlar olarak birleşeceğiz. Anayasamız, bu topraklar sizin diyor. Bu toprakları birlikte alacağız. Hakkımızı gaspedenlerin elinde bırakmıyacağız.

— Olacak olacak. Alacağız.

— Başaracağız emmi başaracağız. Hadi kalın sağlıcakla.

Kalktık yola düştük. Uzayıp gidiyor Kâzımkarabekir ovası. Göz alabildiğine bitek topraklar uzanıp gidiyor dağların eteklerine kadar. Seyyar satıcı Hayri bir şiir söylüyor :

"Köylünün toprağa hasreti var,
Toprağın hasreti makinalar."

FİKRET SOYSAL

İŞÇİ-KÖYLÜ GAZETESİ

15 günlük gazete * Sahibi ve sorumlu Yazı işleri Müdürü : Ömer Özerturgut * Teknik Yönetim : Ahmet Say * İdare yeri, yazışma ve abone adresi : Babıâli Cad. 31, Cağaloğlu - İSTANBUL Telefon : 27 39 61 * Ankara Bürosu : Süleyman Sırrı Sokak 2/12 * Baskı : Vatan Matbaası * Yıllık Abonesi : yurt içi 6 lira, Avrupa uçak posta. 30 lira * İlân : Santimi 20 lira * Yayın ilânları indirimlidir.

HOECHST İLAÇ FABRİKASINDA GREV DEVAM EDİYOR

İşçiler, Alman sermayedarlarına ve ortaklarına karşı mücadelede kararlı

8 Mayıs 1969 perşembe günü Alman sermayesiyle ortak Hoechst ve PVA fabrikalarında başlayan grev devam etmektedir.

Grev, ilâç sanayiinde Türkiye'de ilk dünyada dördüncü grevidir. Greve katılanların büyük çoğunluğu kadın işçilerdir. İşçilerin işten çıkarılan arkadaşlarının tekrar işe alınması istediklerini Alman patronlar kabul etmemişlerdir. Bunun üzerine Kimya - İş sendikası grev kararı almıştır. İşçilerin hepsi sendikaya kayıtlıdır.

Hoechst 1956 dan bu yana 18.000.000 luk bir yatırım yapmıştır. Bu tamamen Türkiye'den sömürülen paralarla olmuştur. Şirket ham maddeyi az kullanmak ve vergi kaçırmak suretiyle sermayesinin on misli kâr etmektedir. Alman emperyalizminin soygun derecesinde ki kârına karşılık işçilerin ücretinde ufak bir değişme olmamıştır. Almanya'da aynı işi yapan işçi günde 148 lira yevmiye alırken, Türkiye'de 12 lira 80 kuruş almaktadır. Bunun yanısıra işçilerin calışma güvenliği olmadığından her an işten atılma korkusuyla çalışmaktadır.

İşçiler hedeflerini şöyle sıralamışlardır :

1. Tazminat verilse bile işçiler işten atılmamalı, mutlaka disiplin kurulundan geçmelidir.

2. İşçi ücretlerine ayda 500 lira zam yapılmalıdır.

3. 1969 yılbaşından itibaren zam farkları verilmelidir.

4. Kendimiz için değil millî menfaatler için grev yapıyoruz.

— HOECHST GREVİNDE İŞÇİLER VE ÖĞRENCİLER OMUZ OMUZA HALAY ÇEKİYOR —

Sosyalist Üsteğmen Başkaner Canını Feda Etti

O, emekçilerin davasını kafasına ve yüreğine mıhlamış yiğit bir subaydı

Üsteğmen Zekâi Başkaner, iki er ve bir Başçavuş kardeşini kurtarmak uğruna şehit olmuştur.

30 Haziran 1969 günü Ağrı'nın Patnos kazası yakınında Sûphan Dağı eteklerindeki eğitim sahasında, düşen tenekeyi çıkarmak için 4 metre derinlikte kuyuya inen bir erin çırpınmaya başlaması üzerine, durumu gören bir asker daha kuyuya atlamıştır. Bölük Başçavuşu Turgut Pekdemir de, kurtarmak umuduyla kuyuya atlamış, fakat o da askerler gibi kuyuda çırpınmaya başlamıştır. Olay derhal, eğitim sahasından 1 kilometre uzakta bölük mâkamında çalışan Zekâi Başkaner üsteğmene posta eri yollanarak duyurulmuştur. Yıldırım hızıyla olay yerine gelen Üsteğmen Zekâi Başkaner, asker ve Başçavuş arkadaşlarını kurtarmak amacıyla büyük bir fedakârlık örneği göstererek kuyuya inmiştir. Kendisini tutmak isteyen arkadaşları Zekai üsteğmene engel olamamışlardır. Ancak kuyunun dibinde toplanan zehirli gazın tesiriyle elindeki ipi tutamayan Zekâi Üsteğmen, Başçavuş Turgut Pekdemir ve askerler, kuyunun etrafında toplananların gözleri önünde çırpınarak canlarını teslim etmişler ve şehit olmuşlardır.

Üsteğmen Zekai Başkaner ordumuzun genç bir subayıydı. Bağımsızlık davası için yılmadan mücadele eden, cesur bir devrimciydi. Devrimci kitapları sürekli olarak izler, devrimci düşüncenin yapılması için var gücüyle çalışırdı. Bir proleter sosyalisti olarak kişiliği bütün arkadaşları ve çevresinde sevgi saygı toplamıştı. Onun Çemişkesek'teki mezarı bütün devrimciler için bir semboldür.

Vedat'ı, bir yıl önce Şehit verdik

17 Temmuz, bağımsızlık savaşçısı Vedat Demircioğlu kardeşimizin, işbirlikçi iktidarın kaba gücü bir kısım toplum polisi tarafından kahpece öldürüldüğü gündür.

O gün Amerikan itleri denize dökülüyordu. Bütün yurtta Nato'ya ve altıncı filoya karşı bağımsızlık mitingleri düzenleniyordu.

Bir gece polislerin Gümüşsuyu İTÜ yurdunu basarak genç Millî Kurtuluşçulara saldırısında Vedat ağır yaralandı. Kaldırıl- ... elçisi Komer defolup gittiyse bu Vedat Demircioğlu'nun uğrunda öldüğü mücadelenin zaferidir.

DAYI ile YEĞEN

Yeğenin bu sorusuna en güzel cevapları veren 10 okurumuz gazetemize abone yapılacaktır.

Akhisarda tütün üreticisi köylüler kendi öz sendikalarını kurdular

Sendika, ilk bildirisinde, tefecilere ve sömürü düzenine karşı mücadelesini yılmadan sürdüreceğini açıkladı

Tütün üreticisi köylüler, kendilerini sömüren tefeciler ve tüccarlarla mücadele etmek üzere sendika kurmuşlardır. Sendikanın adı, Tütün Üreticileri Sendikası'dır. merkezi Akhisar'dadır.

Sendika, köylülere hitaben bir bildiri yayınlamıştır. Bildiride şöyle denmektedir :

Kardeşler,

Artık bu kötü kadere, bu zor çileye dur demenin zamanı gelmiştir. Biz de birleştik. Bir sendika kurduk. Artık biz de güçlü olacağız.

SENDİKA'ya yalnız tütün üreticileri Üye olabilir. Onun içindir ki senin en samimi ve gerçek teşkilâtın TÜRKİYE TÜTÜN ÜRETİCİLERİ SENDİKASI'dır. Bu Sendika senin en büyük dayanağın ve mücadele vasıtandır."

HAKLARIMIZI ALACAĞIZ

Baştarafı Birinci Sayfa da

giderilmesi ve işverenin karşısında daha cesur bir tavır takınması içindir. Bu tutum bazı uzlaştırıcı sendikacılar tarafından iyi karşılanmamıştır. İşçilerin tamamiyle desteklediği komiteyi yıpratmak isteyen bu uzlaşma taraftarı sendikacılar işverenle anlaşarak komite üyelerinden Bingöl Erdumlu ismindeki mühendisi işten attırmışlardır.

Protesto Mitingi

Toplantıya Yüzlerce Köylü Katıldı

4 Temmuz Cuma günü Ulus ilçesind eköylüler, gençler ve işçilerle birlikte "Orman sömürüsüne karşı direniş" mitingi yapmışlardır. Saat 10. da Cumhuriyet meydanında toplanan 1000 kadar köylü haklarını alıncaya kadar mücadele edeceklerini belirtmişlerdir. Mitingde konuşan işçi Halis Özkan orman köylüsünün içinde yaşadığı sömürüyü anlatmış ve "Türk işçisi de köylünün yanında bağımsızlık ve demokrasi davası için omuz omuza mücadele edecektir. Kurtuluş yolu buradadır. Demiştir. Diğer konuşmacılar da köylünün meselesini dile getirmiştir.

Mitingden sonra jandarma mitingi tertip komitesi üyeleri ve konuşmacıları nezarete almış 24 saat karakolda tutmuştur. Tutukluları mahkeme serbest bırakmıştır.

Orman köylüsünün mücadelesi mitinginden sonra hızlanmıştır. Kumlucada orman temizlik işlerinde çalışan 500 kadar işçi greve gitmiştir. Kumluca orman işçileri dokuz yıldır aynı ücretle çalıştıklarını söyleyerek yövmiyelerinin arttırılmasını istemektedir. Yine Ulus ilçesinin yukarı dere köyü ormanlarında çalışanlar geçen yıl 60 liraya çekilen tomruğun çekim ücretinin 45 liraya indirilmesini orman işletmesinin kapısına dayanarak protesto etmişlerdir. Köylüler 45 liraya tomruk çekmeyeceklerini ve başkalarını da ormana sokmayacaklarını da bildirmişlerdir. Öte yandan orman işletmesi neden iş güvenliği olmaması meselesi de vardır. Önümüzdeki günlerde orman köylüsünün yeni hareketlere giriştiği haberleri gelmektedir.

Ulus'un Isırganlı köyünden Satı VAN'ın ölüsü arkadaşları tarafından ağacın altından çıkarılıyor.

Fatsada köylüler miting yaptılar

Baştarafı Birinci Sayfa da

yiz, Geçimde köleyiz", "Fındığı dalında çaldılar", "Ziraat Bankası, Zengin kasası", "Hak verilmez, alınır", "Bağımsız Türkiye", "Amerikan sömürüsüne hayır", "Uyanıyoruz, Hak arıyoruz", "Omuz Omuza Mücadele Edelim".

Mitingte köylüler ve devrimci aydınlar konuşmalar yapmışlardır. Yusuflu Köyünden Ahmet Sesişen'in yaptığı konuşma miting alanındaki köylüleri heyecanlandırmıştır. Konuşmacılar, "Fındık daha dalındayken, Ankara'ya giden faizci tüccarlar fiatları ayarlamaktadır" demişler, fındık fiatlarının 580 kuruş olarak tespitindeki tüccar oyunlarını bir bir anlatmışlardır.

Karadeniz Bölgesinde yaşayan köylülerin geçim kaynağı olan fındık; bu yıl da para etmemektedir.

Fındık fiatlarının tüccarın istediği gibi tespit edilmesi, Karadeniz Bölgesinde köylüyü kızdırmıştır. Şehir ve kasabalarda köylülerin yeni hareketler hazırladığı haberleri gelmektedir. Son aldığımız habere göre, Ünye Köylüleri de Amerikan emperyalizmine, vurguncu-lara ve tefeciye karşı bir miting yapma kararı almışlardır. Miting, 24 Temmuz Perşembe günü yapılacaktır.

DEVRİMCİLER HAPİSTE

Baştarafı Birinci Sayfa da

lis yüzden fazla genci aramaktadır. Polis baskınları gittikçe sıklaşmış bulunmaktadır.

Geçen sayımızda kendilerinden bahsettiğimiz Malatyalı 6 köylü liderinin duruşması Ağustos ayının son günlerine bırakılmıştır. Malatyalı köylüler bağımsızlık ve demokrasi istediklerini ifade eden bir bildiri yayınladıkları için uzun zamandan beri hapistedirler.

KÖYLÜYE ARKA ÇIKTIK DİYE

Baştarafı Birinci Sayfa da

da savcılık tarafından soruşturma açılmıştır. Savcılığa çağrılan üç yönetici arkadaşımızın ifadesi alınmıştır.

Telgrafta demokratik mücadele veren köylülere "Bağımsızlık ve demokrasi mücadelesinde omuz omuzayız. Baskılar mücadelemizi durduramaz." Denmekteydi.

GAZETEMİZİ

Baştarafı Birinci Sayfa da

bir tarafından; Diyarbakır'dan, Samsun'dan, Edirne'ye Samsun'dan Antalya'ya kadar her taraftan mektup, telgraf yağmaya başladı.

İşçi - Köylü davasının yayılmasından korkan gericiler, gazetemizi baltalamağa çalıştılar. İstanbul'da köprüde gazete satan arkadaşımızın yolunu kestiler. Gazetelerini yırttılar. Ortaköy'de polis gazete satan devrimci bir kız arkadaşımızı kanunsuz olarak karakola götürdü ve saatlarca tuttu. İstanbul'da afiş yapıştıran arkadaşlarımızı polis hiç bir hakkı yokken karakola götürüp ifadelerini aldı. Silâhtar'da işçi arkadaşlar kendi gazeteleri olan işçi - köylü afişlerini yırtmak isteyenlere hadlerini bildirmişlerdir.

İşçi - Köylü gazetesi mücadelesinde birleşen işçiler köylüler ve gençler bütün bu saldırılara karşı durdular ve davamızı sonuna kadar yılmadan sürdüreceklerdir.

YOBAZA DÜŞMAN

Baştarafı Birinci Sayfa da

BUGÜN, dün kapıdan kovduğumuz emperyalizm, işbirlikçilerinin yardımıyla, yurdumuza bacadan girme yolunu bulmuştur. Yobazlığın yeniden hortlaması ve ülkenin havasını zehirleme imkânına kavuşması bunun tabiî bir sonucudur.

Emperyalizm - işbirlikçi sermaye - ağa takımı, bir kez daha yobazı kurup devrimciye saldırmaktadır. Geçen yıl Konya'da olan yobaz saldırısı böyle bir saldırı idi. İstanbul'da "Kanlı Pazar" da olan böyle bir saldırı idi. Yargıtay Başkanı İmran Öktem'in cenazesine saldırı böyle bir saldırıydı. Son olarak Kayseri'de Türkiye öğretmenlerinin meslek teşkilâtı olan Türkiye Öğretmenler Sendikası'na karşı düzenlenen saldırı da aynı nitelikte bir saldırıdır.

Yobazı kurup devrimciye saldırtanlar müslümanlıktan dem vururlar. "Din düşmanı komünistlere" müslümanlığı korumak için saldırdıkları iddiasındadırlar.

Yalan söylemektedirler. Yobazın iplerini ellerinde tutanlar hıristiyan Amerikan şirketleriyle şu ya da bu biçimde çıkar birliği durumunda olanlardır. Böyleleri gerçek müslüman olamazlar. Yobazın saldırdığı devrimciler ise Türkiye halkının kutsal saydığı değerlere saygılıdırlar. Gerçek devrimci din düşmanlığı etmez. Devrimci ancak dini, sömürücünün bir silâhı haline getirmeye kalkana, yobaza ve yobazın arkasındaki Türkiye halkının düşmanlarına karşıdır.

Bugün yurdumuzu sömüren, bizi fakir ve geri bırakan Amerikan emperyalizmine karşı çıkmayanlar, üstelik sömürücülerle mücadele edenlerle uğraşanlar ve bunu din adına yaptığını iddia edenler yobazdır. Hainidir.

Amerikan sömürücülüğüne karşı mücadele eden imanlı müslümanlar ise, gerçek yurtseverlik. Gerçek müslüman, zulme ve haksızlığa karşı çıkar. Halkının soyulmasına göz yummaz ve soygunculuğa âlet olmaz.

KAYSERİ olaylarını düzenleyenlerin AP'li milletvekilleri ve senatörler olduğu anlaşılmıştır. Buna şaşmamak gerekir. Amerikan emperyalizmine en yakın olan partinin Amerika ile ortaklık kuran sermayedar ve ağa takımının çıkarlarını politika alanında koruyan AP ileri gelenleri Atatürkçü Türk öğretmenini düşman bilmektedir. Bilinçli, yurtsever Türk öğretmenleri işçi ve emekçi köylülerin menfaatlerini savunmaktadırlar. Öğretmenlere saldırılar işte bu yüzdendir. Yüzlerce vatansever aydın, yobazlara diri diri yaktırma tertipleri bu yüzdendir.

Ama gayretleri boşunadır. Türkiye'nin sağlam güçleri, işçisiyle, köylüsüyle, aydınıyla, tüm emekçi halkıyla he rgeçen gün bilinçlenmektedir. Türkiye halkının bu hızlı bilinçlenmesi sonunda sömürücüler ve yobaz yardakcıları borularını artık öttüremeyeceklerdir. Yurtseverin yüzünün güleceği, halk düsmanının ise ağlayacağı mutlu günler er geç gelecektir.

İŞÇİ - KÖYLÜ

çavuş dayı

mim uykusuz

— Fiyatlar hergün biraz daha artıyor, etiketler biraz daha yükseliyor, geçim de ona göre güçleşiyor çavuş Dayı...

...Etiketler yükselir, fiyatlar artarken insan hayatı da ters oranda ucuzluyor, değeri günden güne azalıyor...

..Günün birinde, manavın küfesinde üç elmanın üç liraya, üç insanın da beş kuruşa satıldığını görürsen şaşma...

...Bu ekonomik perişanlık ortadayken «Biz de aya gideriz!» diye ahkâm kesen aklıevvellerimiz de eksik değil...

...Biz aya nasıl gideriz Allasen? Çavşu Dayı — üzme tatlı canını... Fiyat etiketlerine biner, öyle gideriz!...